

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mgr. Juraja Štorcela, PhD. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Michala Davalu, Ph.D., LL.M. a Mgr. Miroslavy Fodor, v právnej veci žalobcu: **Trnavský samosprávny kraj**, so sídlom Starohájska ulica 6868/10, 917 01 Trnava, zastúpený: *Brook Partners Law Firm, s.r.o.*, so sídlom Skalná 11, 811 01 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 54 481 791, proti žalovanému: **Úrad pre verejné obstarávanie**, so sídlom Ružová dolina 10, 821 09 Bratislava, IČO: 31 797 903, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. **9928-9000/2021** zo dňa **29.10.2021**, takto

r o z h o d o l:

- I. Súd návrh žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a** .
- II. Súd žalobu **z a m i e t a** .
- III. Žalovanému právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e

I.

Priebeh administratívneho konania Stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia

1. Úrad pre verejné obstarávanie, odbor dohľadu (ďalej aj „UVO“) oznámením o začatí konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy zo dňa 02.03.2021 začal voči žalobcovi konanie o preskúmanie úkonov po uzavretí zmluvy, a to vo vzťahu k verejnému obstarávaniu, uverejnenému dňa 30.12.2020 vo Vestníku verejného obstarávania č. 272/2020 pod značkou 45813 - ICS ako „Oznámenie o použití priameho rokovacieho konania v dôsledku mimoriadnej udalosti“ verejným obstarávateľom - žalobcom, vzťahujúce sa na

zadávanie zákazky na predmet „Prímestská autobusová doprava pre TTSK, región Trnava“ postupom priameho rokovacieho konania podľa § 81 písm. c) zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o VO“).

2. UVO vydalo rozhodnutie č. 1410-6000/2021-OD/7 zo dňa 28.07.2021 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým rozhodol tak, že žalobca svojim konaním pri zadávaní zákazky porušil § 10 ods. 1 v spojení s § 81 písm. c) zákona o VO, keď neoprávnené postupoval priamym rokovacím konaním podľa § 81 písm. c) zákona o VO a uzatvoril zmluvu o službách vo verejnom záujme vo vnútroštátnej pravidelnej prímestskej autobusovej doprave na území dopravného regiónu Trnava č. 07241/2020/ODO-SvVZ ARR TA zo dňa 29.12.2020 (ďalej len „zmluva o službách“) a zmluvu o ochrane investícií č. 07241/2020/ODO - OI ARR TA zo dňa 29.12.2020 (ďalej len „zmluva o ochrane investícií“) so spoločnosťou ARRIVA Trnava, a.s., so sídlom Nitrianska 5, 917 02 Trnava, IČO: 36 249 840 (ďalej len „spoločnosť ARRIVA Trnava“), a teda sa vyhol povinnosti uzavrieť predmetné zmluvy spôsobom, resp. postupom podľa ustanovení zákona o VO, pričom uvedené porušenia zákona o VO mali vplyv na výsledok verejného obstarávania.

3. Voči prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie zo dňa 06.08.2021, pričom namietol (i) nesprávne právne posúdenie veci, pretože došlo k interpretácii aplikovanej právnej normy bez stanovenia interpretačného cieľa a bez vymedzenia metodológie interpretácie, resp. spôsobom, ktorý nie je súladný s objektívne recentným výkladovým cieľom, (ii) nevysporiadanie sa s podstatnými argumentami žalobcu a neuvedenie, ako inak mal žalobca za daných okolností postupovať a (iii) že porušenia zákona mohli mať nanajvýš vplyv na výsledok verejného obstarávania a nie že mali vplyv na výsledok.

4. Rada Úradu pre verejné obstarávanie vydala rozhodnutie č. 9928-9000/2021 zo dňa 29.10.2021 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým odvolanie žalobcu zamietla a prvostupňové rozhodnutie potvrdila.

5. Žalovaný uviedol, že z rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „SD EÚ“), ako aj zo znenia § 81 písm. c) zákona o VO vyplýva, že v prípade uzavretia zmlúv, ktoré sú výsledkom priameho rokovacieho konania, musia byť splnené tri podmienky, a to kumulatívne - (i) existencia mimoriadnej udalosti nespôsobenej verejným obstarávateľom, ktorú nemohol predvídať, (ii) časová tieseň, kedy nie je možné dodržať časové limity stanovené pri iných súťažných postupoch verejného obstarávania a (iii) kauzálna väzba medzi nepredvídateľnou udalosťou a časovou tiesňou, ktorá z nej vyplýva. Žalovaný poukázal na to, že pri použití priameho rokovacieho konania z dôvodu mimoriadnej udalosti je potrebné preukázať, že verejný obstarávateľ sa nedostal do mimoriadnej situácie vlastným zavinením a túto mimoriadnu situáciu nebolo objektívne možné vopred predpokladať, pričom je nutný v stanovenom časovom období zabezpečiť bezodkladné uzavretie zmluvy a jej plnenie. Pri tejto podmienke je dôležitá skutočnosť, že je potrebné naplniť aj predpoklad, že vzhľadom na vzniknutú časovú tieseň nemožno uskutočniť súťažný postup.

6. Žalovaný uviedol, že potreba bezprostredného zásahu verejného obstarávateľa v prípade použitia priameho rokovacieho konania vyplýva zo skutočnosti, že pre naplnenie zákonných dôvodov je potrebné preukázanie časovej tiesne, v ktorej sa verejný obstarávateľ po vzniku mimoriadnej situácie ocitol, ktorú nezavinil sám a nemohol ju predvídať, ako aj preukázanie kauzálnej súvislosti medzi mimoriadnou situáciou a vzniknutou časovou tiesňou.

Malo by sa jednať o mimoriadne opatrenia na sanáciu, resp. zhojenie stavu, ktorý nastal v príčinnej súvislosti s mimoriadnou situáciou. Žalovaný súčasne odkázal aj na svoje metodické usmernenia ohľadom aplikácie § 81 písm. c) zákona o VO, a to aj vo vzťahu k pandémie COVID-19.

7. K existencii mimoriadnej udalosti nespôsobenej kontrolovaným žalovaný uviedol, že pandémiu COVID-19 je možné považovať za mimoriadnu udalosť, avšak v prípade aplikácie § 81 písm. c) zákona o VO však nestačí samotná skutočnosť, že pandémiu COVID-19 je možné považovať za mimoriadnu udalosť, ale je nutné, aby boli súčasne naplnené aj ďalšie podmienky. K danému žalovaný odkázal na stanovisko žalobcu z odvolania, ktorý uviedol, že „nepovažuje za mimoriadnu udalosť samotnú pandémiu COVID-19. Kontrolovaný považuje za mimoriadnu udalosť dôsledky pandémie na trh dopravných služieb“, pričom žalobca nemohol predvídať vývoj situácie. Žalovaný uviedol, že nepredvídateľnú mimoriadnu udalosť je potrebné rozlišovať od dlhodobu pretrvávajúceho stavu. Argumentáciu žalobcu, že za mimoriadnu situáciu považuje vplyv pandémie na trh, podľa žalovaného nemožno akceptovať, pretože vplyv pandémie na trh nie je mimoriadnou udalosťou v tom zmysle, že by sa jednalo o náhle vzniknutú udalosť, ktorej následky je nutné okamžite sanovať, ale v danom prípade sa jedná o pretrvávajúci stav (prítomnosť pandémie COVID-19).

8. K podmienke časovej tiesne žalovaný uviedol, že pôvodne žalobca predmet zákazky obstaral postupom verejnej súťaže (oznámenie o vyhlásení zo dňa 30.03.2020), v rámci ktorej boli dňa 08.05.2020 doručené námietky, o ktorých bolo rozhodnuté dňa 20.07.2020. Dňa 24.09.2020 žalobca odoslal oznámenie o výsledku verejného obstarávania, ktorým zrušil predmetnú verejnú súťaž (zverejnené dňa 30.09.2020). Po zrušení verejnej súťaže žalobca postupoval tak, že dňa 22.10.2020 odoslal výzvu na rokovanie vybranému subjektu - ARRIVA Trnava, ktorý bol v tom čase dopravcom v regióne so zmluvou do 31.12.2020. Dňa 28.12.2020 bolo žalobcom odoslané oznámenie o použití priameho rokovacieho konania, pričom dňa 29.12.2020 boli uzatvorené zmluvy - zmluva o službách vo verejnom záujme na dobu od 01.01.2021 do 31.12.2023 a zmluva o ochrane investícií na dobu určitú v trvaní 10 rokov od nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy. Na podklade uvedeného žalovaný konštatoval, že žalobca sa po zrušení verejnej súťaže dostal do časovej tiesne, keďže na to, aby zabezpečil kontinuálne poskytovanie služieb dopravy v regióne Trnava, musel obstaráť predmet zákazky do konca roka 2020, pretože po tomto období nemal tieto služby zmluvne zabezpečené.

9. Ku kauzálnej väzbe medzi nepredvídateľnou udalosťou a časovou tiesňou, ktorá z nej vyplýva žalovaný uviedol, že medzi danými skutočnosťami (časová tieseň a dôsledky pandémie na trh dopravných služieb) chýba príčinná súvislosť (kauzálna väzba). Žalovaný uviedol, že pokiaľ by tieto dve skutočnosti boli v príčinnej súvislosti, žalobca by v dôsledku pandémie ihneď konal a uzatvoril zmluvu priamym rokovacím konaním - dané sa však nestalo a žalobca oslovil vybraného záujemcu až dňa 22.10.2020, a to v dôsledku zrušenia predchádzajúcej verejnej súťaže. Žalovaný poukázal na to, že pre naplnenie tejto čiastkovej zákonnej podmienky má časová tieseň vyplývať z nepredvídateľnej situácie. V argumentácii žalobcu absentovalo identifikovanie tej udalosti, tzv. zlomového okamihu, ktorá v ňom vyvolala rozhodnutie postupovať priamym rokovacím konaním, tzv. kedy v čase medzi vyhlásením verejnej súťaže, jej zrušením a začatím postupu priameho rokovacieho konania nastala udalosť, ktorá by v zmysle zákona o VO mala byť identifikovaná ako mimoriadna a preukazovala by opodstatnenosť náhleho prijatia mimoriadnych opatrení v dôsledku časovej tiesne. Podľa žalovaného za mimoriadnu udalosť nemožno považovať dôsledky pandémie na trh dopravných služieb, pretože vplyv pandémie nie je mimoriadna udalosť, ale pretrvávajúci

stav. Žalovaný preto neidentifikoval príčinnú súvislosť (kauzálnu väzbu) medzi pandemiou COVID-19 a časovou tiesňou, do ktorej sa žalobca dostal.

10. Žalovaný uviedol, že existuje pochybnosť o tom, či žalobca pri zadávaní pôvodne vyhlásenej verejnej súťaže nepodcenil čas potrebný na obstaranie predmetu zákazky, a teda či skutočným dôvodom na použitie priameho rokovacieho konania nebola práve nemožnosť obstarania služieb dopravy od 01.01.2021.

11. Ďalej sa žalovaný zaoberal aj uzatvorenou zmluvou o službách, ktorá bola uzatvorená na tri roky. Žalovaný uviedol, že v nej absentuje rozvázovacia podmienka a mal za to, že v prípade rokovacieho konania je možné uzatvoriť zmluvu len vtedy, ak je uzatvorená na nevyhnutné obdobie. Skutočnosť, či v danom prípade bola zmluva uzatvorená len na nevyhnutné obdobie, je však nepreskúmateľné - dokumentácia žalobcu neobsahuje žiadne konkrétne a preskúmateľné dôvody, ktoré by odôvodňovali nevyhnutnosť uzatvorenia zmluvy o službách vo verejnom záujme na obdobie troch rokov. Dĺžka trvania zmlúv, ktoré boli výsledkom priameho rokovacieho konania, je podľa žalovaného v rozpore s účelom inštitútu priameho rokovacieho konania, keďže opodstatnenosť dojednania dĺžok trvania zmlúv v kontexte požiadavky uzatvoriť zmluvu postupom priameho rokovacieho konania len na nevyhnutné obdobie nevyplýva z dokumentácie viažucej sa k zadávaniu predmetnej zákazky a nebola žalobcom v konaní ani preukázaná. Zmluva, ktorá je výsledkom priameho rokovacieho konania má byť iba na dobu, kým verejný obstarávateľ nebude schopný obstaráť príslušné tovary alebo služby súťažnými postupmi. Na porovnanie žalovaný uviedol, že pôvodná zmluva, ktorá mala byť výsledkom verejnej súťaže mala byť uzatvorená na 48 mesiacov, s možnosťou predĺžiť o ďalších 24, pričom zmluva, ktorá bola výsledkom priameho rokovacieho konania bola uzatvorená na 36 mesiacov. K zmluve o ochrane investícií, ktorá bola uzatvorená na 10 rokov žalovaný uviedol, že ani túto nemožno považovať za nevyhnutne odôvodnenú.

12. Žalovaný konštatoval, že v prípade, ak postup priameho rokovacieho konania bol použitý neoprávnene, znamená to, že v danom prípade bola neoprávnene vylúčená hospodárska súťaž. Došlo tak k správne konštatovaniu porušenia § 10 ods. 1 v spojení s § 81 písm. c) zákona o VO. Žalovaný súčasne uviedol, že ani konanie verejného obstarávateľa súladné s princípom hospodárnosti a efektívnosti nepreukazuje zákonnosť uplatnenia postupu priameho rokovacieho konania podľa § 81 písm. c) zákona o VO. Po posúdení všetkých skutočností mal žalovaný za to, že žalobca v danom prípade nepreukázal splnenie podmienok na oprávnené použitie postupu priameho rokovacieho konania podľa § 81 písm. c) zákona o VO, na základe čoho postupoval v rozpore s § 10 ods. 1 v spojení s § 81 písm. c) zákona o VO a uvedené porušenia zákona o VO mali vplyv na výsledok verejného obstarávania.

II.

Podstatné zhrnutie argumentov žalobcu

13. Žalobca podal na Krajský súd v Bratislave všeobecnú správnu žalobu zo dňa 29.11.2021 (ďalej len „žaloba“), ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia a prvostupňového rozhodnutia, a ich zrušenia.

14. Žalobca podal žalobu z dôvodu, že bol tohto názoru, že napadnuté rozhodnutie nie je zákonné, keďže žalovaný vec nesprávne právne posúdil a zároveň sa nedostatočne vysporiadal s podstatnou argumentáciou žalobcu uvedenou v odvolaní.

15. Žalobca uviedol, že verejné obstarávanie vyhlásil síce v čase začínajúcej pandémie ochorenia COVID-19, avšak pandémie bola len v začiatkoch, kedy jej priebeh a ani významné negatívne dôsledky na trh dopravných služieb nebolo možné predvídať a odhadnúť. Žalobca doplnil, že verejné obstarávanie pripravoval vyše roka a na časy bez pandémie. Pre žalobcu ako verejného obstarávateľa prestalo mať, za podmienok spôsobených pandemiou, verejné obstarávanie pripravené na časy bez pandémie zmysel. Ak by žalobca pokračoval vo verejnom obstarávaní, s vysokou pravdepodobnosťou by vysúťažil zmluvu, ktorá by nezodpovedala skutočným potrebám žalobcu a jeho dopravnej politike ovplyvnenej pandemiou.

16. Vzhľadom na zabezpečenie autobusovej dopravy tak žalobca uzatvoril zmluvu na podklade priameho rokovacieho konania. Výber dopravcu bol podľa žalobcu racionálny, keďže sa jednalo o dopravcu, ktorý služby na danom území už poskytoval. Žalobca vykonal priame rokovacie konanie v zmysle § 81 ods. 1 písm. c) zákona o VO, pretože mal za to, že všetky zákonné podmienky boli splnené. Správny súd upozorňuje, že § 81 zákona o VO nemá a ani v znení platnom a účinnom v čase prijatia preskúmaných rozhodnutí nemal odsek 1. Keďže však žalobca v celom texte žaloby odkazuje na § 81 ods. 1 písm. c) zákona o VO, správny súd výlučne v tejto časti rozsudku odkazuje na ustanovenie zákona o VO tak, ako to uvádzal žalobca.

17. Žalobca mal za to, že v právnom poriadku existuje právna norma, hoc aj nie exaktne vyjadrená, podľa ktorej môže verejný obstarávateľ, za situácie, v akej sa ocitol žalobca, uzavrieť zákonne zmluvu v priamom rokovacom konaní s existujúcim dopravcom. Táto norma možno nie je exaktne vyjadrená alebo doposiaľ nebola výkladom zistená, to však neznamená, že neexistuje a že pri správnom metodologickom postupe pri výklade alebo dotvorení práva pomocou analógie sa nenájde. Žalobca považoval postup žalovaného, ktorý odkázal na vlastnú rozhodovaciu prax, ako aj na dvadsať rokov ustálenú judikatúru SD EÚ, za právne nesprávny a mal podľa žalobcu postupovať inak.

18. Žalobca uviedol, že nespochybňuje správnosť výkladu za použitia predchádzajúcej rozhodovacej praxe a judikatúry, a ani výklad súdov a žalovaného ako taký. Žalobca si je vedomý toho, že § 81 ods. 1 písm. c) zákona o VO sa tak roky vykladá, avšak pokladá otázku, či je skutočne takýto výklad jediný možný a bude jediný možno aj ďalších dvadsať rokov bez ohľadu na spoločenské zmeny a udalosti, ktoré môžu zásadným spôsobom ovplyvniť alebo zmeniť spoločnosť? Žalobca mal za to, že „nič zlé nespravil“, keďže sa dostal do situácie, kedy vyhlásené verejné obstarávanie nemalo zmysel, pretože dôsledky na trh dopravných služieb, ktoré priniesla pandémie COVID-19 boli tak zásadné, že nemal inú možnosť, ako verejné obstarávanie zrušiť. Z dôvodu časového aspektu tak bolo možné uzavrieť zmluvu v priamom rokovacom konaní. Žalobca postupoval jediným spôsobom, aký bol za danej situácie možný, a preto nedokáže prijať taký záver, že tento jediný a nevyhnutný postup bol v rozpore so zákonom, a to v podstate len preto, že pod doterajší výklad textu § 81 ods. 1 písm. c) zákona o VO sa vzniknutá situácia nedala podradiť.

19. Žalobca mal za to, že žalovaný nemal § 81 ods. 1 písm. c) zákona o VO vykladať tak, ako to roky robí, ale v dôsledku závažných spoločenských zmien zvoliť iný výklad. Ak by žalovaný totižto zvolil iný výklad, tak musí nesporne dospieť k inému výkladu právnej normy a k záveru, že žalobca nekonal nezákonne. K výkladu právnej normy žalobca odkázal na odbornú literatúru - Metodologie nalézání práva od Filipa Melzera.

20. Podľa názoru žalobcu účelom § 81 ods. 1 písm. c) zákona o VO, príp. § 81 ods. 1

zákona o VO ako takého je zabezpečiť právo (možnosť) verejného obstarávateľa uzavrieť zmluvu nepriamo bez súťažných postupov za situácie, kedy súťažné postupy nie je možné objektívne využiť, pretože by inak hrozila verejnému obstarávateľovi určitá ujma v dôsledku toho, že nebude mať včas zabezpečené tovary, služby, či práce. Žalobca sa v predmetnej veci dostal do mimoriadnej situácie, v ktorej z objektívnych dôvodov nemohol vykonať súťažný postup. Pokiaľ by tak nekonalo, od 01.01.2021 by nebola zabezpečená doprava. Žalobca uviedol, že žalovaný pri svojom výklade postupoval tak, že pojmy vysvetlil použitím ustáleného výkladu týchto pojmov v judikatúre súdov a praxi, avšak podľa žalobcu si nezvolil správny výkladový cieľ. Ak by sa správny súd nestotožnil s výkladom žalobcu, tak žalobca mal za to, či nie je možné využiť právne princípy, ktoré síce nie sú vyjadrené alebo sú zákonom ovládané alebo použiť analógiu v práve.

21. Ak by správny súd neprijal argumentáciu žalobcu ohľadom (i) interpretácie právnej normy alebo (ii) využitia princíпов alebo analógie práva, žalobca mal za to, že žalovaný sa nesprávne vysporiadal s tým, či žalobcom tvrdené skutočnosti spĺňajú podmienky aplikácie § 81 ods. 1 písm. c) zákona o VO. K existencii mimoriadnej udalosti žalobca uviedol, že ním deklarované skutočnosti preukazovali existenciu mimoriadne udalosti, pretože touto sú dopady a nie pandémie ako taká.

22. K časovej tiesni žalobca uviedol, že táto podmienka bola splnená, keďže sa žalobca po zrušení verejnej súťaže dostal do časovej tiesne, a keďže na to, aby zabezpečil kontinuálne poskytovanie služieb dopravy, tak musel zaobstarať predmet zákazky do konca roka 2020. Posledne, ku kauzálnej väzbe medzi nepredvídateľnou udalosťou a časovou väzbou žalobca uviedol, že ak by pandémie nenastala, žalobca by súťaž nezrušil, a nevznikla by časová tieseň, do ktorej sa v dôsledku zrušenia verejnej súťaže pre pandémiu žalobca dostal - uvedené je kauzálnou väzbou medzi mimoriadnou udalosťou a časovou tiesňou.

23. Žalobca namietol, že žalovaný sa venoval aj obsahu uzavretej zmluvy. Skutočnosť, že dôvody podrobne nerozvedol v dokumentácii k priamemu rokovaciemu konaniu, podľa jeho názoru nemenia nič na tom, že zmluva bola uzavretá na nevyhnutnú dobu, čo má vyplývať z okolností prípadu, ktoré je možné posúdiť. Žalobca namietol aj to, že návod žalovaného v bode 157 napadnutého rozhodnutia nie je návodom v zmysle § 175 ods. 8 písm. b) zákona o VO, pretože žalovaný uviedol len všeobecné poučenie o povinnostiach žalobcu a skutočnému návodu sa vyhol.

III.

Vyjadrenie žalovaného Ďalšie podania účastníkov konania

24. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 28.01.2022, pričom mal za to, že žaloba je nedôvodná a poprel tvrdenia žalobcu v celom rozsahu.

25. Žalovaný uviedol, že nie je jeho úlohou vytvárať, resp. dotvárať právo a už vôbec nie zjavne v prospech niektorého hospodárskeho subjektu, a tým tak zhojiť jeho protiprávne konanie. Žalovaný zopakoval, že v argumentácii žalobcu absentuje identifikovanie tej udalosti, tzv. zlomového okamihu, ktorý v ňom vyvolal rozhodnutie postupovať priamym rokovacím konaním. Žalovaný poukázal na to, že mohol v prípade potreby za splnenia zákonných predpokladov využiť postup podľa § 18 zákona o VO a prispôbiť tak uzatvorenú zmluvu ako výsledok verejného obstarávania pandémie COVID-19. Ďalej sa žalovaný vyjadril k podmienke uzavretia zmluvy len na nevyhnutné obdobie, pričom tu zopakoval

argumentáciu uvedenú v napadnutom rozhodnutí.

26. Žalovaný mal za to, že si zaobstaral všetky potrebné doklady a zastal názor, že skutkové okolnosti nasvedčujú tomu, že žalobca nepostupoval riadne a správne, keď neoprávnene postupoval priamym rokovacím konaním podľa § 81 písm. c) zákona o VO a uzatvoril zmluvy so spoločnosťou ARRIVA Trnava. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

27. Žalobca zaslal k vyjadreniu žalovaného repliku zo dňa 04.03.2022, pričom zotrval na svojej žalobnej argumentácii. K replike žalovaný zaslal dupliku zo dňa 06.02.2024 a taktiež zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii.

28. Žalobca následne zaslal sumárne vyjadrenie žalobcu zo dňa 26.04.2024, pričom navrhol, aby správny súd vykonal žalobcom navrhnuté dôkazy (konajúc v plnej jurisdikcii) a sám vec skutkovo a právne vyhodnotil. K sumárnemu vyjadreniu žalobcu zaslal žalovaný podanie zo dňa 06.08.2024.

29. Ďalšie písomné podania zo strany účastníkov konania neboli podané.

IV.

Posúdenie podstatných skutkových a právnych argumentov

30. Na základe § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov začal od 01.06.2023 činnosť Správny súd v Bratislave a súčasne výkon správneho súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Predmetná vec preto podľa predchádzajúcej vety prešla v júni 2023 na Správny súd v Bratislave. V súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2024 v znení Dodatku č. 4, účinného od 21.05.2024, bola vec náhodným výberom prerozdelená a pridelená senátu 7S a je vedená pod sp. zn. BA-1S/317/2021.

31. Správny súd v Bratislave ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal žalobu, žalobou napadnuté rozhodnutie, vrátane postupu v administratívnom konaní v rozsahu žalobných bodov tak, ako vyplývali z obsahu žaloby a dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná a s odkazom na § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) ju zamietol.

32. Správny súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 107 ods. 2 SSP, pretože ani jeden z účastníkov nepožiadaval o nariadenie pojednávania (§ 107 ods. 1 písm. a/ SSP) a súd má zároveň za to, že sú splnené ďalšie procesné podmienky na prejednanie veci bez pojednávania. Termín verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli správneho súdu a na webovom sídle súdu najmenej päť dní pred jeho vyhlásením a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29.10.2025 (§ 137 ods. 4 SSP).

33. *Podľa § 493e SSP, v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.*

34. *Podľa § 134 ods. 1 SSP, správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.*

35. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

36. Podľa § 10 ods. 1 zákona o VO, verejný obstarávateľ a obstarávateľ sú povinní pri zadávaní zákaziek, koncesií a pri súťaži návrhov postupovať podľa tohto zákona.

37. Podľa § 81 písm. c) zákona o VO, priame rokovacie konanie môže verejný obstarávateľ použiť len vtedy, ak je splnená aspoň jedna z týchto podmienok: zákazka na dodanie tovaru, na uskutočnenie stavebných prác alebo na poskytnutie služby sa zadáva z dôvodu mimoriadnej udalosti nespôsobenej verejným obstarávateľom, ktorú nemohol predvídať, a vzhľadom na vzniknutú časovú tieseň nemožno uskutočniť verejnú súťaž, užšiu súťaž ani rokovacie konanie so zverejnením.

38. Úlohou správneho súdu bolo, na podklade uplatnených žalobných bodov preskúmať, či žalovaný postupoval v súlade so zákonom o VO, ak vydal napadnuté rozhodnutie, ktorým konštatoval, že žalobca svojim konaním pri zadávaní zákazky porušil § 10 ods. 1 v spojení s § 81 písm. c) zákona o VO, keď žalobca postupoval priamym rokovacím konaním podľa § 81 písm. c) zákona o VO. Správny súd tak zameral správny súdny prieskum na to, či orgány verejnej správy vyhodnotili správne zistený skutkový stav veci a či správne aplikovali právne predpisy a ustálenú súdnu prax.

39. Z dôvodu, že žalobca vo svojom sumárnom vyjadrení zo dňa 26.04.2024 navrhol, aby správny súd s odkazom na jeho plnú jurisdikciu žalobcom navrhnuté dôkazy akceptoval, sám vec skutkovo a právne vyhodnotil a vyhovel tak žalobe, správny súd sa v prvom rade vyjadrí k uvedenému. Správny súd k danému uvádza, že s odkazom na § 134 ods. 1 SSP je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, pričom s odkazom na § 195 SSP nie je správny súd viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby vo veciach správneho trestania, a to pri splnení podmienok, ktoré upravuje § 195 SSP. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a prvostupňového rozhodnutia však správny súd uvádza, že napadnuté rozhodnutie nie je rozhodnutím o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii, a preto sa nejedná o správne trestanie a správny súd tak v danom prípade nemá plnú jurisdikciu. Naopak, žalobca podal všeobecnú správnu žalobu, predmetom ktorej je prieskum rozhodnutí ÚVO, čím sa aplikuje § 134 ods. 1 SSP, teda prísna viazanosť správneho súdu rozsahom a dôvodmi žaloby. Správny súd teda správny súdny prieskum vykoná výlučne v medziach žalobných bodov uplatnených v žalobe.

K návrhu žalobcu na prerušenie konania

40. Nakoľko žalobca vo svojom podaní zo dňa 04.03.2022 navrhol, aby sa správny súd obrátil na SD EÚ vo vzťahu k položeniu prejudiciálnych otázok, správny súd považuje za potrebné sa vysporiadať s uvedeným návrhom. Po preskúmaní dôvodu žalovaného na prerušenie konania správny súd vyhodnotil tento návrh ako nedôvodný. Vychádzajúc z § 100 ods. 1 písm. c) SSP správny súd konanie preruší, ak podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred SD EÚ podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná. S prihliadnutím na predmetné súdne konanie však správny súd nezistil dôvod na to, aby podal návrh na začatie prejudiciálneho konania - správny súd má, v zhode so žalovaným za to, že v súčasnej dobe už existuje relevantná judikatúra SD EÚ (na ktorú koniec koncov odkazuje aj žalobca, avšak s jej aplikáciou nesúhlasí), ktorá sa venovala problematike priameho

rokovacieho konania. To, že žalobca nesúhlasí s už vyslovenou judikatúrou SD EÚ automaticky neznamená nutnosť položenia prejudiciálnej otázky a správny súd nevzhliadol dôvod na jej položenie. Na podklade uvedeného preto správny súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

K aplikácii priameho rokovacieho konania

41. Správny súd pripomína, že použitie priameho rokovacieho konania ako postupu verejného obstarávania je možné len v tom prípade, ak by boli kumulatívne naplnené všetky podmienky uvedené v § 81 písm. c) zákona o VO na jeho použitie, pričom nespochybniteľné splnenie týchto podmienok musí byť kontrolovaný verejný obstarávateľ (v predmetnom prípade žalobca) schopný preukázať. V prípade, ak sa ako výnimku zo súťažného postupu verejného obstarávania rozhodne verejný obstarávateľ použiť priame rokovacie konanie podľa § 81 písm. c) zákona o VO, je jeho povinnosťou jednoznačne preukázať, že došlo k mimoriadnej udalosti, v dôsledku ktorej bolo potrebné zadať predmetnú zákazku, pričom platí, že okolnosti, ktoré verejný obstarávateľ považuje za túto mimoriadnu udalosť ním boli zároveň nepredvídateľné, boli tiež verejným obstarávateľom nespôsobené (musí ísť o okolnosti, za ktoré v žiadnom prípade verejný obstarávateľ nenesie zodpovednosť) a tiež to, že priamo z týchto okolností vyplynula časová tieseň, pre ktorú verejný obstarávateľ nemôže dodržať časové lehoty ustanovené zákona o VO pre súťažné postupy verejného obstarávania.

42. Ako mimoriadnu udalosť je treba pokladať takú situáciu, ktorá nastane náhle, neočakávane alebo vplyvom takej udalosti, ktorou je napríklad najmä havária, živelná pohroma, resp. iná obdobná situácia. Potom pri takto vzniknutej mimoriadnej udalosti je možné vyžadovať okamžité prijatie potrebných nevyhnutných opatrení, a to z dôvodu zachovania ochrany zdravia, života a bezpečnosti ľudí, prípadne z dôvodu zamedzenia vzniku ďalších škôd zapríčinených takouto mimoriadnou udalosťou.

43. Správny súd uvádza, že zákon o VO tak celkom exaktne stanovuje podmienky na aplikáciu / použitie priameho rokovacieho konania. Žalobca v žalobe síce uviedol, že pozná a rešpektuje právny stav, výklad a judikatúru, ktorú žalovaný aplikoval, avšak mal za to, že žalovaný mal využiť iný výklad právnej normy, a to využitím právnych princípov alebo prostredníctvom analógie práva. Uvedenú žalobnú námietku vyhodnotil správny súd ako nedôvodnú.

44. V prvom rade je potrebné uviesť, že žalovaný aplikoval § 81 písm. c) zákona o VO (tu žalobca v celej žalobe nesprávne uvádza § 81 ods. 1 písm. c) zákona o VO - uvedené ustanovenie odsek 1 neobsahuje) tak, ako bol dlhodobo vykladaný nielen žalovaným, ale aj súdmi (vrátane SD EÚ). Je nutné súhlasiť so žalovaným v tom, že žalobca nie je subjektom, resp. konanie žalobcu nie je výnimkou z pravidla, aby sa vo vzťahu k nemu menil dlhodobo zaužívaný výklad právnej normy. Súčasne žalobca ani žiadnym právne relevantným spôsobom v žalobe neuviedol, v čom by bol výklad žalovaného nesprávny - ním uvedená argumentácia je všeobecná, teoreticko-právna, pričom však nie je podporená žiadnou relevantnou judikatúrou alebo iným právne záväzným argumentom, ktorý by preukazoval zjavnú nesprávnosť záverov žalovaného. Žalobné body musia byť konkrétne a individualizované, pričom nemožno prihliadať na všeobecne koncipovanú argumentáciu. Samotná skutočnosť, že sa žalobca nestotožnil s právnym názorom žalovaného nie je dôvodom na zrušenie rozhodnutí alebo na dôvodnosť žalobných bodov.

45. Ak žalobca uvádza, že žalovaný mal využiť analógiu, tak správny súd uvádza, že

možnosť analógie je v správnom práve ojedinelá (k tomu pozri aj rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sak/5/2024 zo dňa 30.09.2024) a na jej výnimočné a obmedzené použitie by mali byť zároveň splnené tieto podmienky: medzera v zákone, pričom jej použitím neutrpí subjekt a ani verejný záujem. K danému správny súd poukazuje na judikatúru (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/41/2008 zo dňa 29.01.2009), ktorá uvádza, že pri analógii práva v prípade, keď sa pri riešení určitého prípadu nenájde ani podobná právna norma, postupuje orgán aplikácie práva podľa právneho poriadku ako celku, podľa všeobecných princípov, ktoré platia pre celý systém platného práva, prípadne podľa princípov daného alebo príbuzného odvetvia práva. Prihliada pritom na zmysel, či účel zákona (*ratio legis*). Vo verejnom práve je možnosť použitia analógie ojedinelá. Vyskytuje sa len tam, kde ju právo výslovne predpokladá. Analógia je vylúčená v odvetví správneho a finančného práva. Vo vzťahu k § 81 písm. c) zákona o VO správny súd medzeru nenašiel, pričom túto žalobca ani netvrdil - nespokojnosť žalobcu s výkladom žalovaného nemožno považovať za medzeru v právnej norme.

K argumentácii žalobcu o splnení podmienok § 81 písm. c) zákona o VO

46. Žalobca ďalej namietol, že sa žalovaný nesprávne vysporiadal s tým, či žalobcom tvrdené skutočnosti spĺňajú podmienky aplikácie § 81 písm. c) zákona o VO. Po posúdení uvedenej žalobnej námietky ju správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Žalobca síce v žalobe poukazuje na to, že boli splnené kumulatívne podmienky, avšak po preskúmaní administratívneho spisu správny súd konštatuje, že podmienky na priame rokovacie konanie splnené neboli.

47. Čo sa týka existencie mimoriadnej udalosti, tu správny súd odkazuje na obsah administratívneho spisu, kedy žalobca počas celého konania tvrdil, že mimoriadnou udalosťou nie je pandémia COVID-19, ale jej následky - dôsledky na trh dopravných služieb. Tu správny súd súhlasí so žalovaným, že dôsledky na trh dopravných služieb možno podradiť pod pretrvávajúci stav, a nie pod mimoriadnu udalosť, ktorú je nutné riešiť bezodkladne a okamžite (teda je potrebné okamžité prijatie nevyhnutných opatrení). Súčasne správny súd odkazuje na to, že počas konania samotný ÚVO viackrát uviedol, že žalobca mohol v rámci vyhláseného verejného obstarávania aplikovať ustanovenia zákona o VO, ktorým by došlo k zmene podmienok pôvodne vyhláseného verejného obstarávania (napr. dodatok k zmluve, ktorá by bola výsledkom verejného obstarávania alebo úpravou súťažných podkladov). Z administratívneho spisu nevyplýva, že by sa žalobca akýmkoľvek spôsobom snažil pôvodne vyhlásené verejné obstarávanie ukončiť uzatvorením zmluvy a až v prípade vykonanie všetkým relevantných úkonov pristúpiť k priamemu rokovaciemu konaniu. Správny súd v zhode so žalovaným tak nevzhladol takú existenciu mimoriadnej udalosti (s prihliadnutím na relevantný skutkový stav), ktorú by žalobca musel riešiť okamžite.

48. Ani vo vzťahu k splneniu časovej tiesne nemožno so žalobcom súhlasiť. Tu je potrebné súhlasiť so žalovaným v tom, že verejné obstarávanie bolo vyhlásené dňa 30.03.2020, a pokračovalo už v čase pandémie COVID-19 (počas pandémie sa vo verejnom obstarávaní pokračovalo), avšak k zrušeniu tohto verejného obstarávania došlo až zverejnením dňa 30.09.2020 a následne dňa 28.12.2020 bolo žalobcom odoslané oznámenie o použití priameho rokovacieho konania, pričom uzatvorené zmluvy boli účinné od 01.01.2021. Samotný žalobca zároveň uviedol, že z dôvodu zrušenia verejného obstarávania sa dostal do časovej tiesne (uvedené zopakoval aj v žalobe), kedy by nebola splnená jeho povinnosť zaobstarat' autobusovú dopravu.

49. Správny súd uvádza, že plynutie času ako predvídateľnú právnu skutočnosť v nadväznosti na vopred známy dátum ukončenia skoršej zmluvy (resp. zánik zmluvy uplynutím času, na ktorý bola uzavretá) s dopravcom poskytujúcim služby prímestskej autobusovej dopravy vo verejnom záujme, v nadväznosti na zákonné povinnosti žalobcu v oblasti zabezpečenia verejnej dopravy, ako aj v spojení s povinnosťou žalobcu za účelom zabezpečenia predmetnej verejnej služby viesť verejné obstarávanie podľa zákona o VO, nemožno považovať za okolnosti vyvolávajúce alebo spôsobujúce mimoriadnu udalosť, v dôsledku ktorej sa žalobca dostal do časovej tiesne a z tohto dôvodu už nemohol uskutočniť verejnú súťaž, užšiu súťaž ani rokovacie konanie so zverejnením. Inými slovami, skutočnosť, že dôjde v určitom čase k ukončeniu zmluvy s dopravcom na zabezpečenie verejnej dopravy a bude potrebné a aj žalobca bude povinný podľa pravidiel verejného obstarávania a možností na trhu v danej oblasti poskytovania služieb postupovať podľa zákona o VO vyhlásením verejnej súťaže za účelom zabezpečenia prímestskej autobusovej dopravy, nemôže pri obozretnom konaní žalobcu, s dostatočnou odbornou starostlivosťou dobrého hospodára, spôsobiť vznik mimoriadnej udalosti s príčinným následkom časovej tiesne na vykonanie riadnej verejnej súťaže, resp. *a contrario*, tieto okolnosti bránia vzniku mimoriadnej udalosti, z dôvodu ktorej by mohol žalobca využiť priame rokovacie konanie ako *ultima ratio* v rámci prostriedkov verejného obstarávania.

50. V predmetnom prípade pod odbornú starostlivosť dobrého hospodára u žalobcu pri obstarávaní služieb verejnej dopravy možno podradiť aj znalosť postupov podľa zákona o VO pre účely predbežného odhadu možného trvania priebehu verejného obstarávania (bez bezdôvodnej nečinnosti úradu pre verejné obstarávanie) pri možnom využití procesných návrhov, prerušení konania a opravných prostriedkov zúčastnených uchádzačov (súťažiteľov) alebo možnom podaní námietok oprávnenými osobami v zmysle zákona o VO. S prihliadnutím na vyššie uvedené možno v podstate prisvedčiť tomu záveru, že žalobca sa v prejednávacom prípade do časovej tiesne pri obstarávaní služby verejnej dopravy dostal tým, že po začatí verejnej súťaže túto zrušil, a teda neboli tu dané podmienky na zabezpečenie predmetnej služby postupom podľa § 81 písm. c) zákona o VO, keďže nešlo o mimoriadnu udalosť nespôsobenú žalobcom ako verejným obstarávateľom, ktorú nemohol predvídať. Ak by za daných okolností správny súd pristúpil na žalobcov výklad ustanovenia § 81 písm. c) zákona o VO, tak by sa zmaril účel, ktorý je sledovaný a garantovaný zákonom o VO, a to využívanie priameho rokovacieho konania len vo veľmi výnimočných prípadoch, vzhľadom na jeho škodlivý vplyv na hospodársku súťaž vo verejnom obstarávaní a na zabezpečenie čo najefektívnejšieho využitia verejných finančných prostriedkov. Využiť priame rokovacie konanie by bolo možné jedine za kumulatívneho splnenia podmienok uvedených v § 81 písm. c) zákona o VO, ktorých naplnenie preukazuje obstarávateľ a musí byť zjavné, že sa nemohol nijako podieľať na tom, že by nemohol ovplyvniť alebo predpokladať vznik takejto situácie.

51. Žalovaný nemôže za to, v akej situácii sa ocitol žalobca, a nie je jeho úlohou za žalobcu vyriešiť jeho situáciu. Žalobca sa dostal do takej situácie, že v podstate buď by porušil povinnosti vyplývajúce zo zákona o VO alebo z iného zákona o cestnej doprave, ktorý mu ukladá povinnosť ako samosprávnemu kraju zabezpečovať na svojom území prímestskú autobusovú dopravu. Tým, že sa žalobca rozhodol dodržať jednu z uvedených povinností, to automaticky nezmažáva porušenie iných povinností vyplývajúcich zo zákona o VO, ani za daných okolností prípadu nepredstavuje mimoriadnu udalosť v zmysle § 81 písm. c) zákona o VO. Žalovaný nemôže niesť zodpovednosť za to, že žalobcovi končila v určitom čase zmluva v oblasti zabezpečenia verejnej autobusovej dopravy, a že mu vo verejnom záujme vyplývajú povinnosti aj z iných právnych predpisov, pretože bolo úlohou žalobcu zmanažovať všetky svoje úlohy a povinnosti pri správe vecí verejných tak, aby boli dodržané platné právne

predpisy. Zo záverov žalovaného jasne vyplýva, ako mal žalobca postupovať, a to v súlade so zákonom o VO, a teda ktorýmkoľvek zo spôsobov, aby bola zachovaná verejná súťaž. Zjednodušene povedané, žalovaný pri vyhodnocovaní dodržania ustanovení zákona o VO nemohol brať do úvahy potrebu žalobcu mať k určitému dátumu uzavretú zmluvu na zabezpečenie prímestskej autobusovej dopravy vo verejnom záujme ako mimoriadnu udalosť alebo ako okolnosť významne sa podieľajúcu na vzniku mimoriadnej udalosti vo význame podľa § 81 písm. c) zákona o VO; bolo plne v kompetencii a na zodpovednosti žalobcu, ako aj na jeho ťarchu, aby si svoje povinnosti vyplývajúce prípadne aj z iných predpisov zabezpečil, a to zároveň aj v súlade so zákonom o VO, ktorého účelom je okrem zabezpečenia podmienok verejnej súťaže pri nakladaní s verejnými financiami aj zabezpečiť ich čo najefektívnejšie využitie.

52. Posledne, správny súd nevzhladol ani splnenie podmienky - kauzálna väzba medzi nepredvídateľnou udalosťou a časovou tiesňou. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, nebola preukázaná nepredvídateľná udalosť a časová tieseň, ktorá bola s ňou spojená. Z uvedeného je tak automaticky vylúčené aj splnenie tejto poslednej kumulatívnej podmienky.

53. Správny súd dodáva, že v napadnutých rozhodnutiach bola žalovaným a predtým prvostupňovým orgánom dôkladne a vyčerpávajúco riešená otázka, či v danom prípade boli splnené podmienky podľa § 81 písm. c) zákona o VO na priame rokovacie konanie, pričom vychádzal z výkladu príslušných ustanovení zákona o VO, a to aj s prihliadnutím na závery relevantnej už viac menej ustálenej judikatúry SD EÚ.

54. Súčasne nemožno vytknúť žalovanému ani to, že v rámci konania prihliadal aj na zmluvu o službách a zmluvu o ochrane investícií. Naopak, na podklade uvedených zmlúv žalovaný jasne potvrdil svoju argumentáciu o tom, že nedošlo k splneniu podmienok na aplikáciu priameho rokovacieho konania - v prípade, ak totižto uvedené zmluvy obsahujú vytýkané podmienky (časové trvanie zmluvy (3 roky a 10 rokov) a absencia rozvázovacích podmienok), tak na základe uvedeného možno súhlasiť so žalovaným, že tieto boli v rozpore s účelom priameho rokovacieho konania - teda dočasnosť s tým, aby sa dočasne „zhojila“ nepriaznivá situácia. Nemožno tak vytknúť žalovanému, ak uviedol, že zmluva, ktorá má byť výsledkom priameho rokovacieho konania, má byť uzatvorená na obdobie zhojenia potrebnej doby, kým verejný obstarávateľ nebude schopný obstarat' potrebné tovary alebo služby súťažnými postupmi.

K námietke žalobcu ohľadom absencie návrhu žalovaného

55. Žalobca v žalobe namietol absenciu návrhu podľa § 175 ods. 8 písm. b) zákona o VO. Uvedenú žalobnú námietku vyhodnotil správny súd ako nedôvodnú. Ako vyplýva z § 175 ods. 8 písm. b) zákona o VO, ak úrad konštatuje porušenie zákona o VO kontrolovaným, v odôvodnení je povinný uviesť aj stručný návod pre kontrolovaného, ako v druhovo rovnakej veci v budúcnosti predísť porušeniu zákona o VO.

56. Správny súd preskúmal bod 175 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a konštatuje súladnosť uvedeného návrhu žalovaného pre žalobcu s § 175 ods. 8 písm. b) zákona o VO. Žalovaný uviedol, aby žalobca v prípade, ak v budúcnosti bude aplikovať priame rokovacie konanie, mal splnené všetky kumulatívne podmienky zákona o VO, ako aj ďalšie okolnosti s tým súvisiace. Tu je potrebné uviesť, že zákon o VO hovorí o stručnom návode pre kontrolovaného, pričom práve táto stručnosť je spôsobená individualizáciou jednotlivých verejných obstarávaní - v prípade, ak však správny súd prihliadne na napadnuté

rozhodnutie v celom jeho kontexte, návod žalovaného je plne v súlade s § 175 ods. 8 písm. b) zákona o VO.

57. Na podklade vyššie uvedených skutočností dospel správny súd k záveru, že žaloba je nedôvodná, a preto ju s odkazom na § 190 SSP zamietol. Žalovaný ako orgán verejnej správy postupoval v súlade so zákonom o VO a svoje závery dostatočne, zrejme a logicky odôvodnil a žalobcovi boli v napadnutých rozhodnutiach poskytnuté dostatočné závery.

58. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP, keď žalovanému aj napriek úspechu v súdnom konaní nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže mu žiadne trovy v konaní nevznikli.

59. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave (§ 493e SSP v spojení s § 443 ods. 2 písm. a/ a § 145 ods. 2 písm. b/ SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za

nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).

V Bratislave dňa 29. októbra 2025

JUDr. Mgr. Juraj Štorcel, PhD.
predseda senátu
(sudca spravodajca)

JUDr. Michal Davala, Ph.D., LL.M.
člen senátu

Mgr. Miroslava Fodor
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

██████████